

Wachtend aan de overkant
gelovend dat dit niet het einde is
kijk ik uit naar de morgen
waar we allen weer samen zullen zijn.

Dankbare herinnering aan het leven
in ons midden van

Gerard MICHIELS

Lid van het Rood Kruis
Afdeling Boechout-Vremde.
Lid van de Sierduivenvereniging Oostmalle.

Weduwnaar van Elisa DE VOCHT

Hij werd geboren te Emblem op 23 mei 1908
en overleed te Lier in het St. Elisabethziekenhuis op
29 december 1988, begeleid door de gebeden
van de H. Kerk.

Fons en Irma Michiels - Mondelaers,
Robert en Erna Persyn - Michiels en kinderen,

danken U
voor uw troostende blijken
van deelneming.

Aan onze goede vader,

Er komt al een eerste sneeuwklompje piepen, toch
zijn de dagen grauw en kort. Slechts even klimt de
zon boven de akker en woud.

Lang was de grote liefde van vader met moeder.
Om het verlies stak vader boordevol met innerlijke
pijn, hij kon moeder niet missen, een leegte, dat
diepe gemis. Iedere dag, 15 maanden lang, ging
vader naar het kerkhof.

Het bracht licht in zijn donkere dagen. Zijn hart was
stil verenigt met moeder. Vader gebruikte nooit
grote woorden, maar voelde zich groot en sterk als
vruchtbare grond waarop hij werkte.

Zijn Bisthoeve, edele natuur, boer met hart en ziel,
het geheim van diepe vreugde.

Zoals hij breed zaaierend over zijn veld ging, zo
zaaide hij geluk in het hart van moeder, kinderen en
kleinkinderen.

Zijn leven was zo mooi geweest, ondanks tegen-
slagen en beproevingen. Maar ze stonden samen
sterk. Liefde overwint alles.

Zwaar en rijp is de oogst van zijn leven, eenvoud,
rijke liefde, een onverwoestbaar geloof en een hart
vol stil gebed tot Maria, de Heilige Moeder.

Dit diepe geloof was zijn sterkte, vooral in zijn laatste
lijdensdagen. Hoe stil is het nu in huis. Lieve vader
er is zo'n heimwee in ons hart. Het doet pijn op zo'n
korte tijd u beiden te verliezen, ook wij willen
midden onze pijn «Dank U» zeggen. Dank Maria
voor onze lieve ouders en grootouders.

Erna.